

פענוח

[לפני ש"פ ויק"פ, כ"ז אדר, תשמ"ג]

מענה לה"ועד להפצת שיחות" על שאלותיהם בצירוף לעלי ההגהה השני דלקו"ש ש"פ ויק"פ (מצילום כתי"ק):

[1] במכתבם כתבו:

"בסוף סעיף ד. במ"ש כ"ק אדמו"ר שליט"א אז די קדושת החלקים בליבט אפילו משחרב הכלל הביהמ"ק מן התורה או... מדרבנן²⁹. (ובהערה: 29) הדעות בזה ראה..."

האם הכוונה למחלוקת הרמב"ם והראב"ד (הלי ביהב"ח פ"ו הי"ד-הט"ו) דלדעת הרמב"ם "מקריבין כל הקרבנות כולן אע"פ שאין שם בית ואוכלין ק"ק בכל העזרה אע"פ שהיא חריבה ואינה מוקפת במחיצה", ולהראב"ד שם קדושת המקדש בטלה ולפיכך הנכנס עתה שם אין בו כרת. ובאנציקלופדי תלמודית ע' ביהמ"ק ע' רלד מביא פלוגתא אם לדעת הראב"ד יש איסור מה"ת (ורק אתמעט מכרת) או שאינו אסור מה"ת.

כי לכאורה אי"ז שייך להמבואר בפנים השיחה, ע"ד קדושת החלקים, כ"א לקדושת המקום. וכהובא באנציקלופדי שם דקדושת הבנין של ביהמ"ק נתחללה. ואף שלשון הרמב"ם שם הוא דאוכלין ק"ק בכל העזרה (ולא "במקום העזרה") – הרי כתב שם שהוא מצד שקדשה לעת"ל (שקדושה זו שייכת לכאורה לקדושת מקום המקדש).

אולי הכוונה להדין דהקיפו נכרים את העזרה שאוכל ק"ק בהיכל (ספרי קרח יח, יו"ד. זבחים סג, א. מנחות ח, סע"ב), די"ל דבכניסת נכרים הרי באו בה פריצים וחללוה "אם יש בזה קדושה לחצאין" – ל' הצפעי"נ במכתבי תורה מכתב ו (הועתק בצפעי"נ עה"ת קרח שם ע' קצא).

אבל שם לכאורה מדובר בביטול (או חורבן) קדושה אחת אם נשאר קדושות האחרות (קדושת המקדש בכלל), ולא אם משחרב הכלל (ביהמ"ק) אם נשארה קדושת החלקים. ואולי הכוונה להגמרא מנחות צה, א – שהובא לקמן.

[בצפע"נ השלמה – הובא במפענח צפונות ספ"ה – דחורבן ביהמ"ק הוה דבר נמשך דהקדושה עליו לעולם].

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א :

חזרתי וכמה פעמים על המובן ופשוט מצ"ע: ההערות – הן הערות ולא פס"ד או בירור הענין ומכל הצדדים ובכל הספקות שיכולים להסתעף מזה. – (ובריבוי מקומות גם פנים הלכו"ש כוונתו להתחיל ולבאר צדדי ענין ולא דוקא לפס"ד ולמסקנא סופית ומוחלטת.

וגם בנדו"ד לאחרי ההקדמה (בפנים) שאפשרי כ"כ סברות שהקדושה חלה לתמיד, אבל כדי שתחול צ"ל משכן שלם או גם עם כל כליו, או רק לאחרי שלימותו במטרתו (שהקריבו הקרבנות) או גם שירדה שכינה.

שקו"ט בפ"ע – ישנה קדושה הכללית ומעלות בקדושה מחצר להיכל וכו'. חורבן ביהמ"ק במה "נגע" ושלל [להקרבת קרבנות – י"ל שחל מציאות וקדושת חצר (ובו המזבח) קודם שהוקם האה"מ וק"ק (אפילו בפעם הא?)]

במחז"ל בהנ"ל – מה מה"ת ומה מדרבנן

בהמפורש שזהו מה"ת – זהו המשך (הקדושה) שנאמר לפני? או ציווי וענין חדש

ועוד ועוד

עפכהנ"ל – יציינו לכהנ"ל (גם להאחרונים) ועוד. וידגישו שזהו רק בתור הערה וכו' וה"ז דרכו דהמנ"ח בפירושו ברוב המצות

[2] במכתבם כתבו :

"הערה 31 – האם הכוונה למנחות צה, א וכמ"ש בתוס' ד"ה מר אמר שם (וכן בתוס' ד"ה קדשים זבחים סא, א) דלמסקנת הגמ' בשעת מסעות אין מחנה שכינה קיים.

לכאורה פשוט שגם בעת פירוק המשכן נשארה קדושה על כלי המקדש, שהרי אסור ליגע בהם (במדבר ד, טו). ובתוד"ה שילה יומא מד, א: ואי כתב משכן ה"א דין הוא שחייב עליו (משום טומאה) לפי שנמשח בשמן המשחה ואסור ליגע בו בטומאה אפילו כשהוא מפורק. .".

כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן בעיגול תיבת "פשוט", וכתב :

!?

פירוק המשכן לגבי חורבן ביהמ"ק או ביאת פריצים – י"ל סברות הפוכות (ובפרט – מה"ת):

[פירוק המשכן] מבטל פחות (אין כאן חילול, שינוי בעלות וכו'), מבטל שלא בערך יותר – כיון שע"פ הוי' יסעו, הפה שהקים הוא הפה וכו' – כמו באיסורא כשהפה שאסר מתיר – י"ל שעוקר לגמרי

אבל (היפך הנ"ל) אין לומר דהפירוק מחליש קדושת המשיחה שהייתה רק פעם א'. ובמילא עבודתן מקדשתן הרי – הוא דוגמתה וכו' וכו'